

Ja nende eest wöib heida fa,
Kes tahhab ette wadata!

Önneto ello.

Üks singisep, kes feige omma nore ea wišipärralinne mees olli, wöttis ommale nore naese ja ellasid nenda, et rööm ja rahho iggal pool nähha olli ja seik innimesed neid armastasid ja auustasid. Kui nemmad nenda mitto aastat ollid ellanud ja kaunis joud jubbo käes olli, haffasid teised tedda ahwatlema ja temma iesse armastas fa nende seltsi, fus joomist ja kaardi-mängi peeti, esmalt orwaste ja ford korralt tullid iska tihemad reisid, ja wimaks ei tulnud kojogi; jättis tööd mahha, mis poisid veel teggid, se olli tehtud. Temma naene, fui ta näggi, et mees tedda boletusse sisse jättis, haffas teised mehhed armastama ja nenda olli seik maea raiksus ja naene toitis ennast, kuida juhtus!

Kui häddä öiete sureks läks, haffas naene holega tööd teggema ja ennast jälle ausal wiſil toitma; agga mees olli ja jää kolwatumaks.

Mõnned aastat pärast sedda juhtusin temmaga kofko ja küssiin, kuida kässi piddi käima?

Agga ta olli wäggä önneto; temma käed wärsejid nenda, et ta lussikast su ette ei sanud. Kui ma temmale ütlesin: mispärrast temma tööd ei tahha tehha ja omma joma himmo mahha jäatta? kostis temma: „Jubba kahheksa aasta ei olle ma ennam tööd tehha wöinud, seit kui ma middagi tööd ette wöttan, siis ei anna miibho wärriseminne ni paljo aega, et ma middagi wöin tehha, ning ollen siis õige ärra wiljunud!“

Renda ellas temma omma willetsat ello, et wimaks veel ride räbbalad temma ihho lätsid ja talve ajal palja jallo käis.

Wimaks läks ühhe teise eest nefrudiks, selle käest temma mõnni kümnekond ruble sai; agga et wäetenistusse laffo loera ei sallita ja temma ennam wina ei sanud, surri wimaks hirmsa fibbeda wallo sees, mis temmale wälja poolt nahha peale wissati, et nahk pakkatas ja siis ta ühtlaesse libba sisse tungis ja tedda surmas.

Se olli nüud ühhe noremehhe wimine luggo, kes õige te peält labkus ja läderlikude seltsi ennast beitis. Agga oh! olleks temma se wiimne olnud? Ma ladan, et Jummal temmale temma